TOM TAILOR
KREJČOVSTVÍ

SCHWARZPLAN

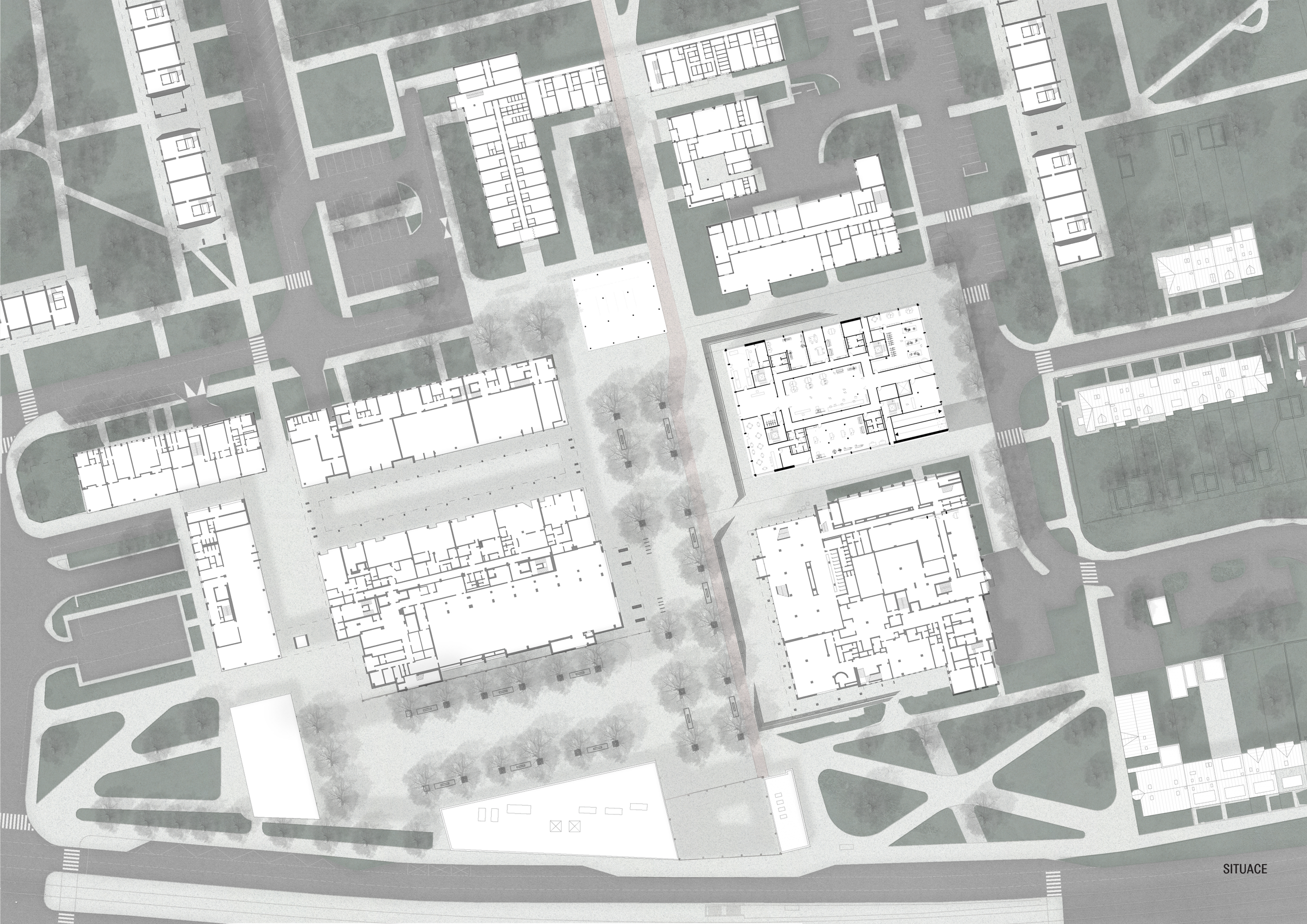

SITUACE

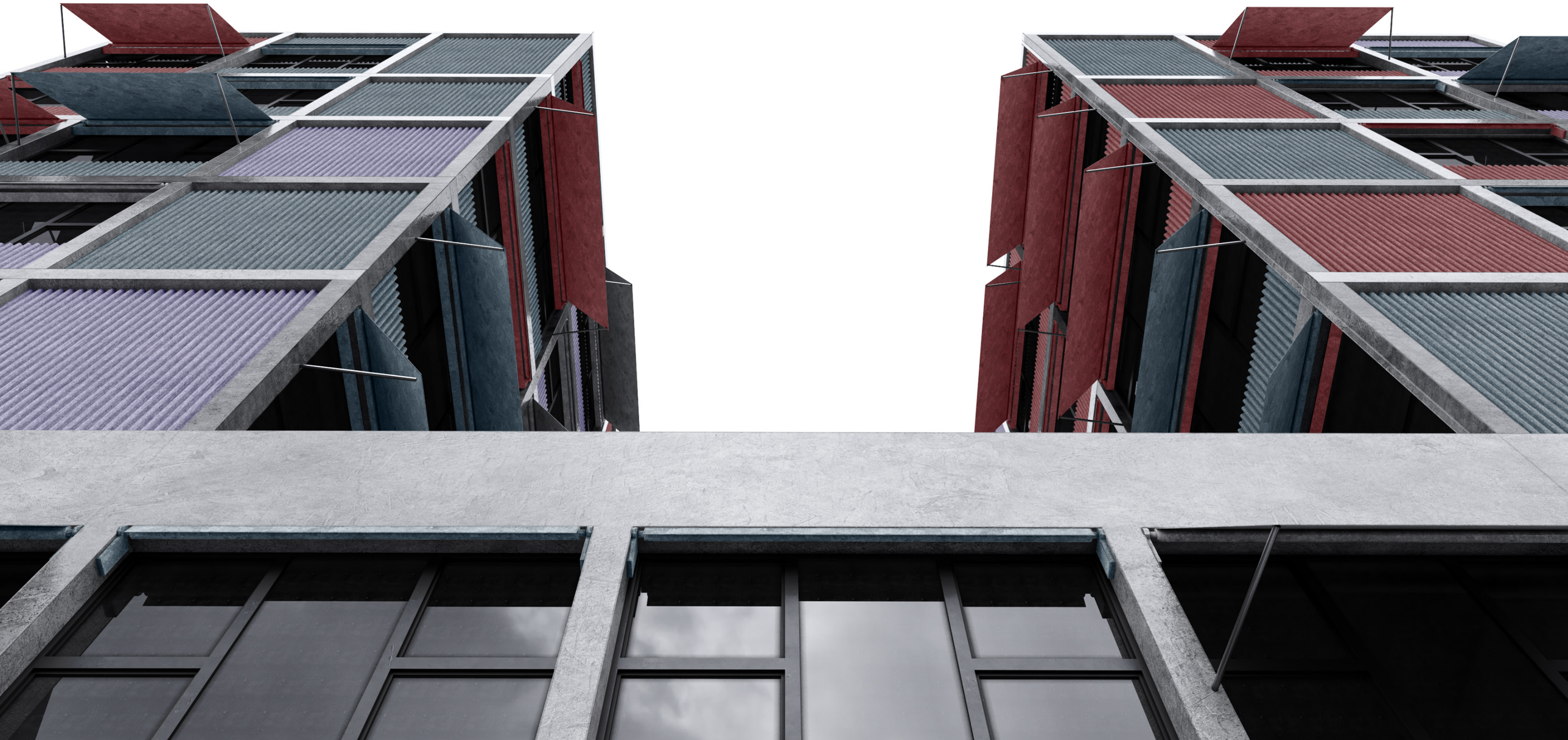

HYUNDAI

TÉMA

Projekt se zabývá zastavěním parcely na Místě zbouraného kina Moskva. Hlavní téma je práce, nebo spíše její nedostatek na sídlišti. Je kladena otázka jakou roli hraje řemeslná práce v moderním městě, a zda by nebylo možné ji v nějaké aktualizované formě vrátit do města. Nebylo také možné se také při návrhu vyhnout pro Prahu jednoho z nejdůležitějších témat a to jakým způsobem budou zintenzivněny a doplněny sídliště.

ZADÁNÍ

„Řemeslná práce z města mizí a v některých částech ani nebyla. Na sídlišti. Co se stane, když si na sídlišti usmyslíte vyrábět stoly, šít batohy, tisknout vizitky, upcyklovat nábytek, stavět nejrychlejší motocykly nebo vyrábět reprobedny ... ?
Najdete nejbližší prázdnou nepoužívanou kočárkárnu. A najdou vás zákazníci? A co když nenabízíte jen řemeslo, ale službu ... ?
Anebo když si chcete nechat opravit boty. Chodíte podél paneláků a hledáte nějakou kočárkárnu, kde je opravují, ale ouha, ve většině z nich už jsou kadeřnictví. Veterinární ordinace a prodejny ortopedické obuvi. Zjistíte, že na sídlišti lidé nabízejí leccos. Je to složitější. Umisťování služeb do parteru paneláků ve Slunečním městě má koncepční úskalí.
Centrum sídliště je prázdné. Proč nejsou dílny tam? Proč není samozřejmé otevřít si tam dostupnou službu? Důvěřujete, že se stav centra sídliště vylepší, když tam lépe navrhnete dlažby a více zeleně?
I manuální práce mizí. Robotizace. Začneme rozbíjet stroje? Adaptujeme se? Budeme opatrně hledat kompromis? FabLab? Makers Movement? WerkStätte? Sdílené dílny? Obecné pronajímatelné jednotky? Kombinace?
I nepracovat je samozřejmé. Volný čas. Umí společnost nabízet hodnotu jinak než protiváhou za práci?
Co je fakticky město krátkých vzdáleností? Proklamace, nebo živnostenská dílna na dosah?
Může architekt postihnout, podchytit navrhnout energii a kouzlo míst, kde se něco začne dít živelně ... práce, kultura ... a pokoušet se aplikovat na nově navrhované?“

URBANISTICKÁ SITUACE

Parcele se nachází na vysoce důležitém a komplikovaném místě, a to na ďáblickém „náměstí“. Ďáblice vznikli v roce 1963 jako výsledek sice dnes již nevhodného ale pořad velmi promyšlené urbanistické koncepce. V rámci této koncepce vznikl soubor monofunkčních panelových bytových a občanských a domů jehož těžiště tvoří okolí stanice metra s budovou kina, obchodním centrem, kulturním domem a terasovým domem na severní straně. Budovy občanské vybavenosti jsou kontrastně k výškovým obytným domům nižší, nejčastěji dvoupodlažní, pavilonového typu. Jihozápadní strana parcely tvoří hranici náměstí, kde je umístěna drtivá většina obchodů, služeb a také vstup do metra Ládví. Na východní straně v okolí parcely nastává prapodivná situace kdy mezi sebou sousedí 14 patrové panelové domy a jakoby vesnické nízkopodlažní rodinné domy. Okolí parcely působí prázdné zanedbané a nevyřešeně. Místo moderní koncepce, která by navázala na původní urbanistický koncept a vyřešila jeho úskalí a nefunkčnost, ale zároveň zachovala to proč to tu obyvatelé Ďáblic milují, jsou Ďáblice v režimu konzervace, která má za následek úpadek místa. S tímto úzce souvisí téma nedostatek bydlení v Praze a expanse města do Krajiny. Pokud chceme kompaktní ekologické město krátkých vzdálenosti je třeba začít přemýšlet jak šetrně zintenzívnět oblasti uvnitř Prahy místo expanse do krajiny.

NÁVRH

Jako první považuji za důležité veřejný prostor okolo budovy a náměstí „očistit“ a opravit. V rámci toho navrhuji odstranit prapodivné keře a borovice a vytvořit nový povrch pomocí velkoformátové pigmentované betonové dlažby. Vysazuji nové stromořadí, doplňuji nový mobiliář (lavičky, pítka, stojany na kola...). Nahrazuji kasino půdorysně zhruba trojnásobnou dvojpodlažní občanskou stavbou. Tímto lépe definuju prostor náměstí a vytvářím polozavřený prostor přiléhající k terasovému domu a poště, kam navrhují venkovní posilovnu.

Samotnou parcelu zastavuji rozsáhlou sedmipodlažní budovou, jejichž výšku dorovnávám na nejvyšší bod terasového domu. Výška je nalezena jako kompromis mezi vysokými panelovými domy a nízkopodlažní zástavbou na náměstí. Je to městská výška, při které zároveň obyvatelé neztrácí kontakt s okolím a zároveň dovolí intenzitu, které je na sídlišti potřeba. Urbanisticky otevírá možnosti dostavění na tuto výšku v okolí náměstí. Toto musí samozřejmě být taktní a promyšlené.

Do prvních dvou pater umisťuji dílny. Budou to místa, kam lidé budou moci zajít a nechat si opravit kolo nebo vyrobit skřínku. V domě je možnost si najmout kvalitní prostor uzpůsobený řemeslné práci jakékoli velikosti. Jednotky se dají dělit čí násobit. Doprava výrobků a materiálu je vyřešeno auto výtahem. Předpokládá se, že část dílen bude sdílená a část soukromá. Sdílené dílny mají výhodu, že za relativně malý příspěvek dostane zájemce přístup velmi drahým strojím. Do třetího a čtvrtého patra umisťuji coworking prostory. Tyto prostory se dají využívat způsobem, že si jednotlivci nebo skupiny najímají pracovní místa ve sdílených prostorech. Ve třetím až sedmém podlaží se nacházejí pronajímatelné prázdné jednotky (ateliéry) různých velikostí a čekají až je lidé naplní dějí. Lidé si tyto jednotky mohou pronajímat a provozovat tu od malířského ateliéru po tréningy boxu..

Budova je rozdělena na dvě části a je spojena v prvních dvou patrech. Toto umožnuje daleko větší prosvětlení budovy a subtilní figuru, která nevystupuje příliš dominantně v celkové figuře sídliště. Do objektu se se vstupuje z náměstí. Tam také vytváří budova krytý prostor.

Dům působí elegantně, ale zároveň hravě a dílensky. Monolitnost fasády rozbíjí přeskakující barvy a vysuté markýzy.

Konstrukčně se jedná o železobetonový skelet. Povrchová konstrukce jsou betonové panely a barevný oxidovaný vlnitý plech.

AXONOMETRIE

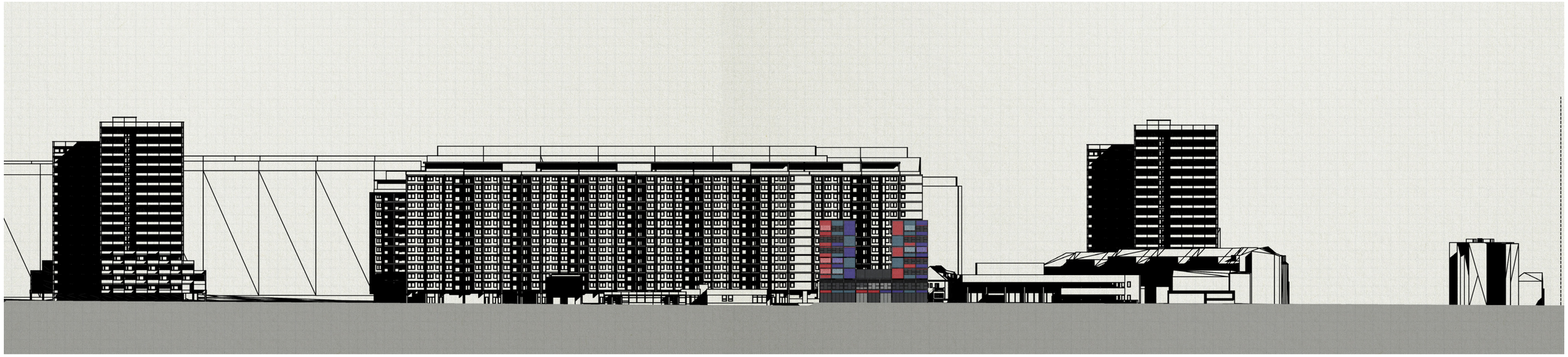

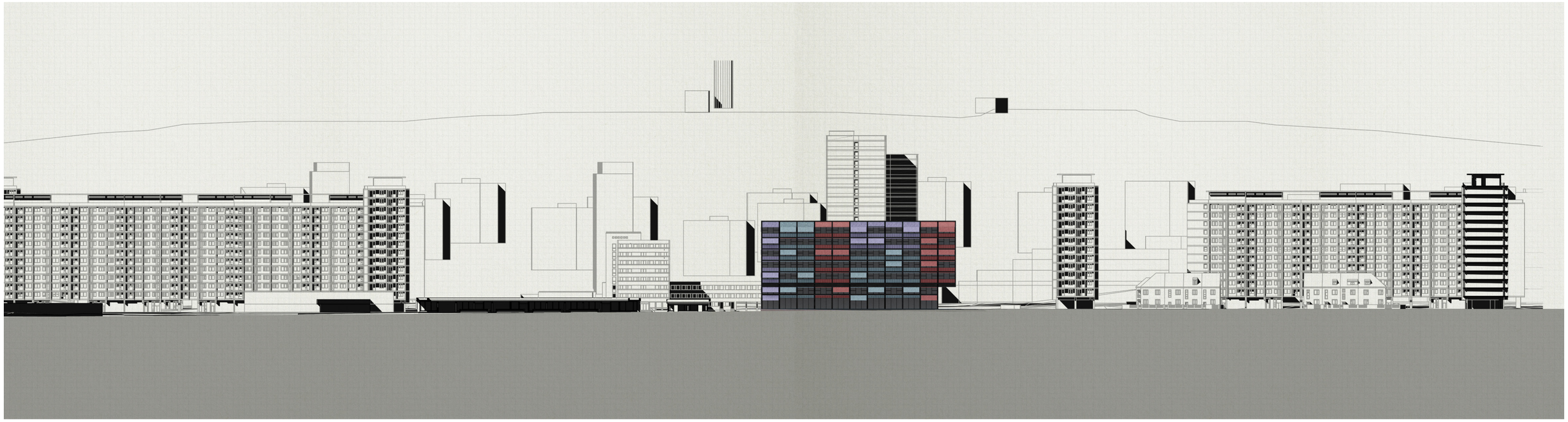

POHLEDY

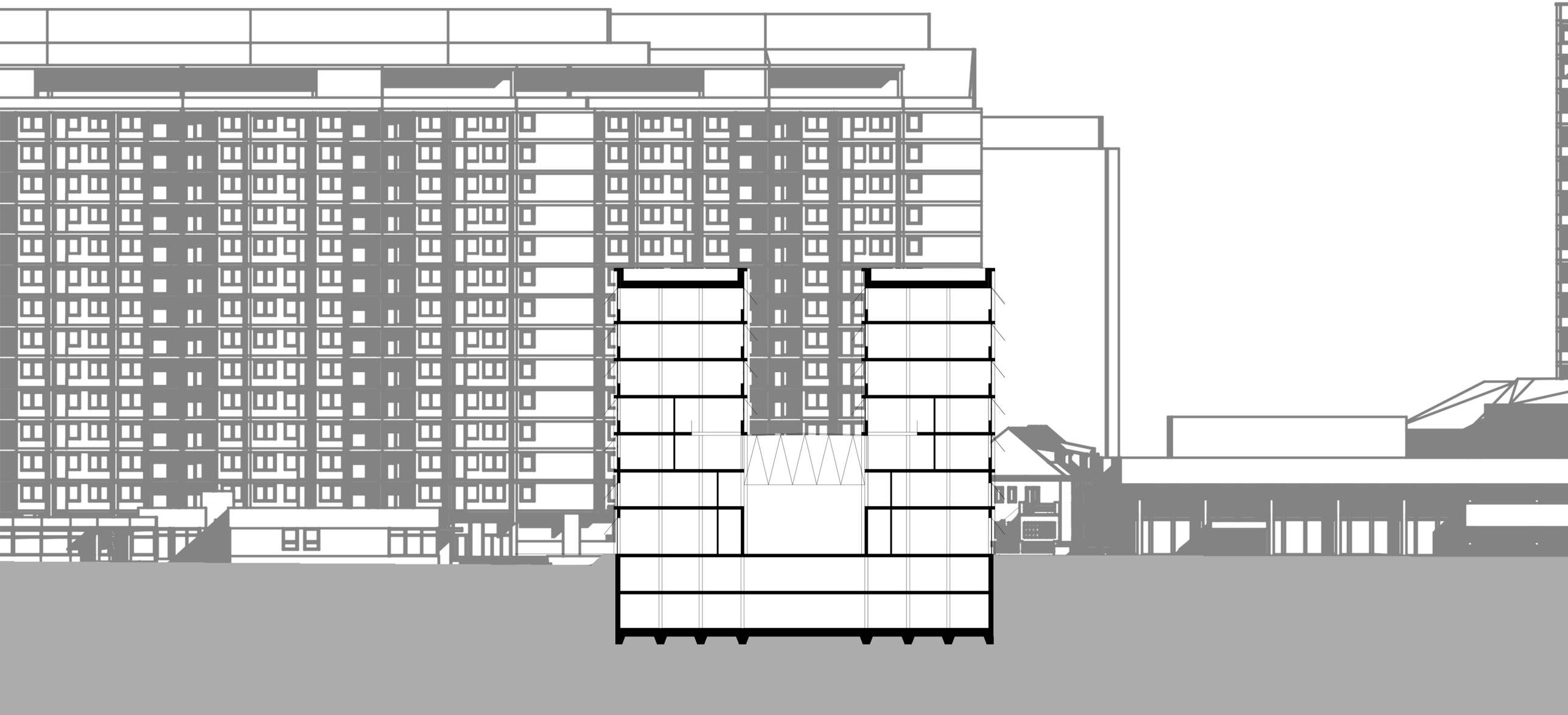

30

PŮDORYS 1.NP

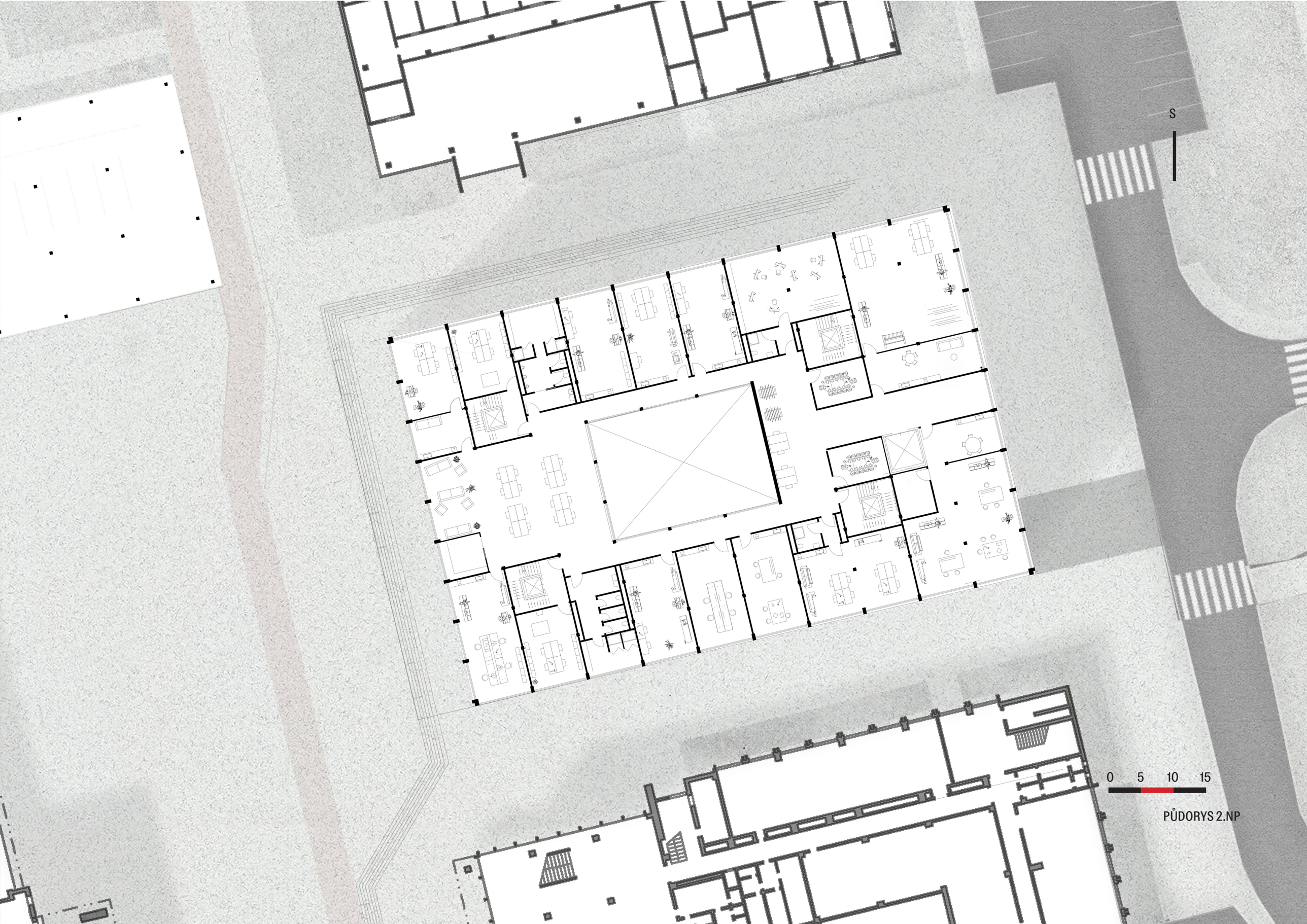

PŮDORYS 2.NP

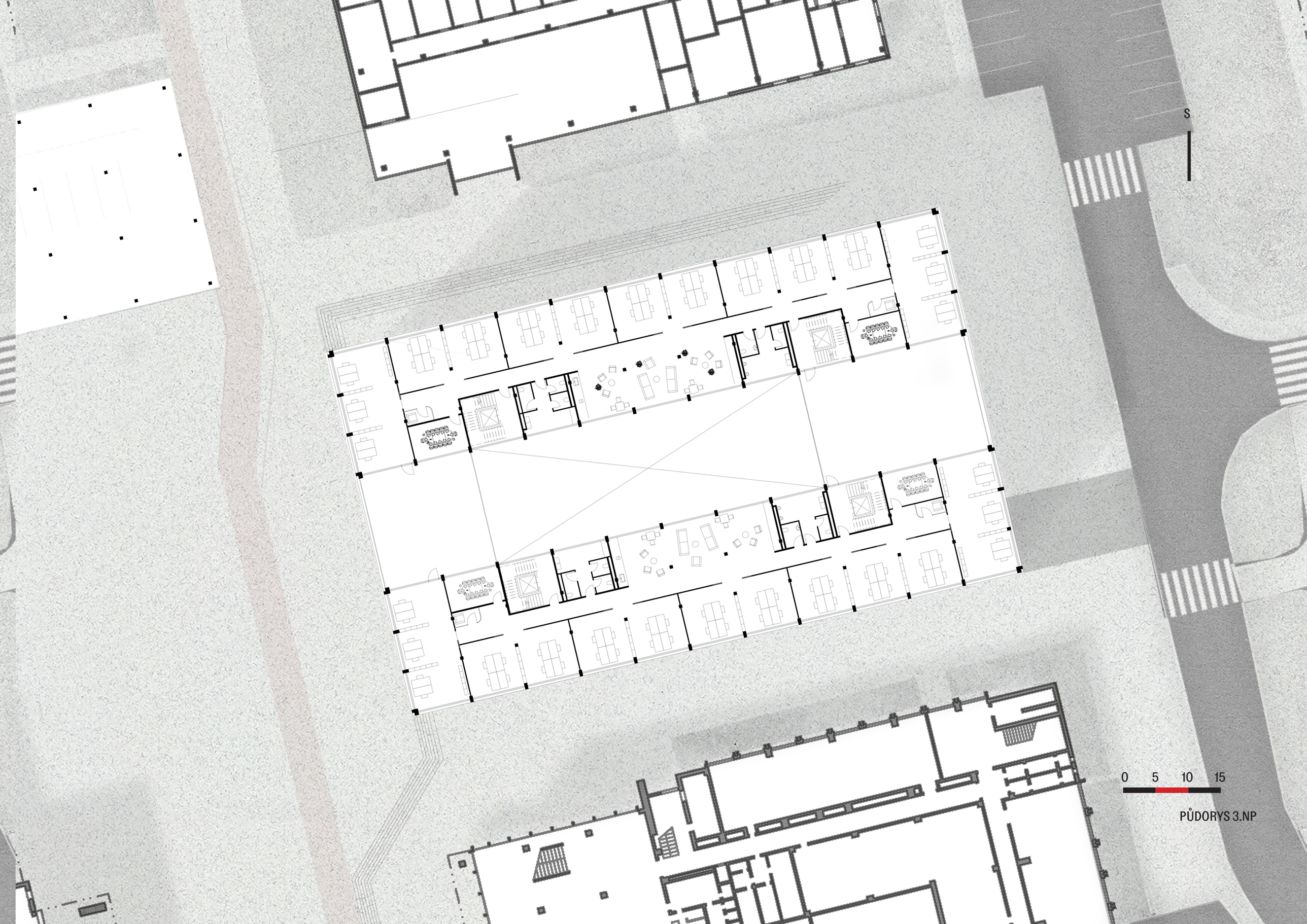
S
0 5 10 15
PŮDORYS 3.NP

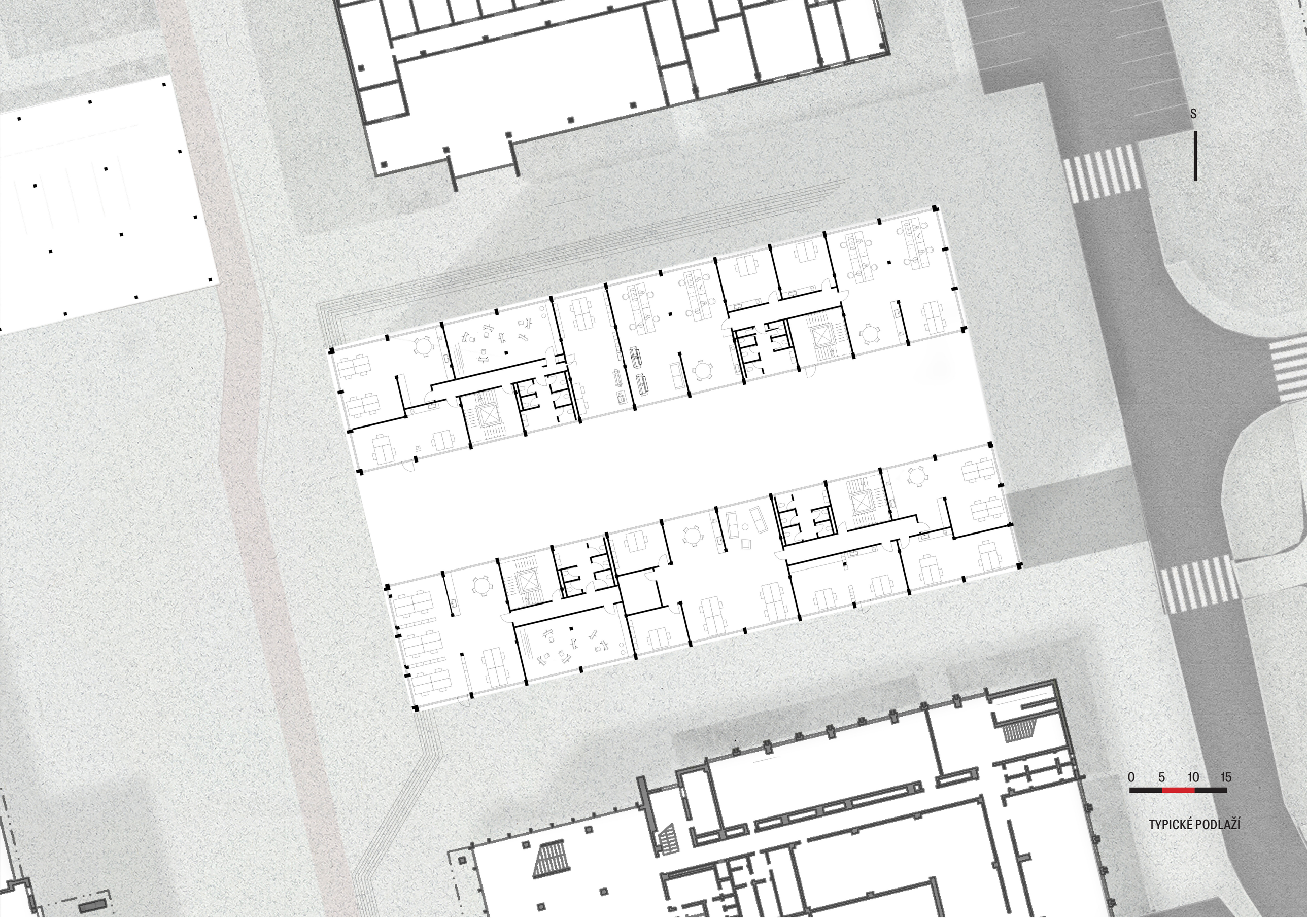
S
0 5 10 15
TYPICKÉ PODLAŽÍ

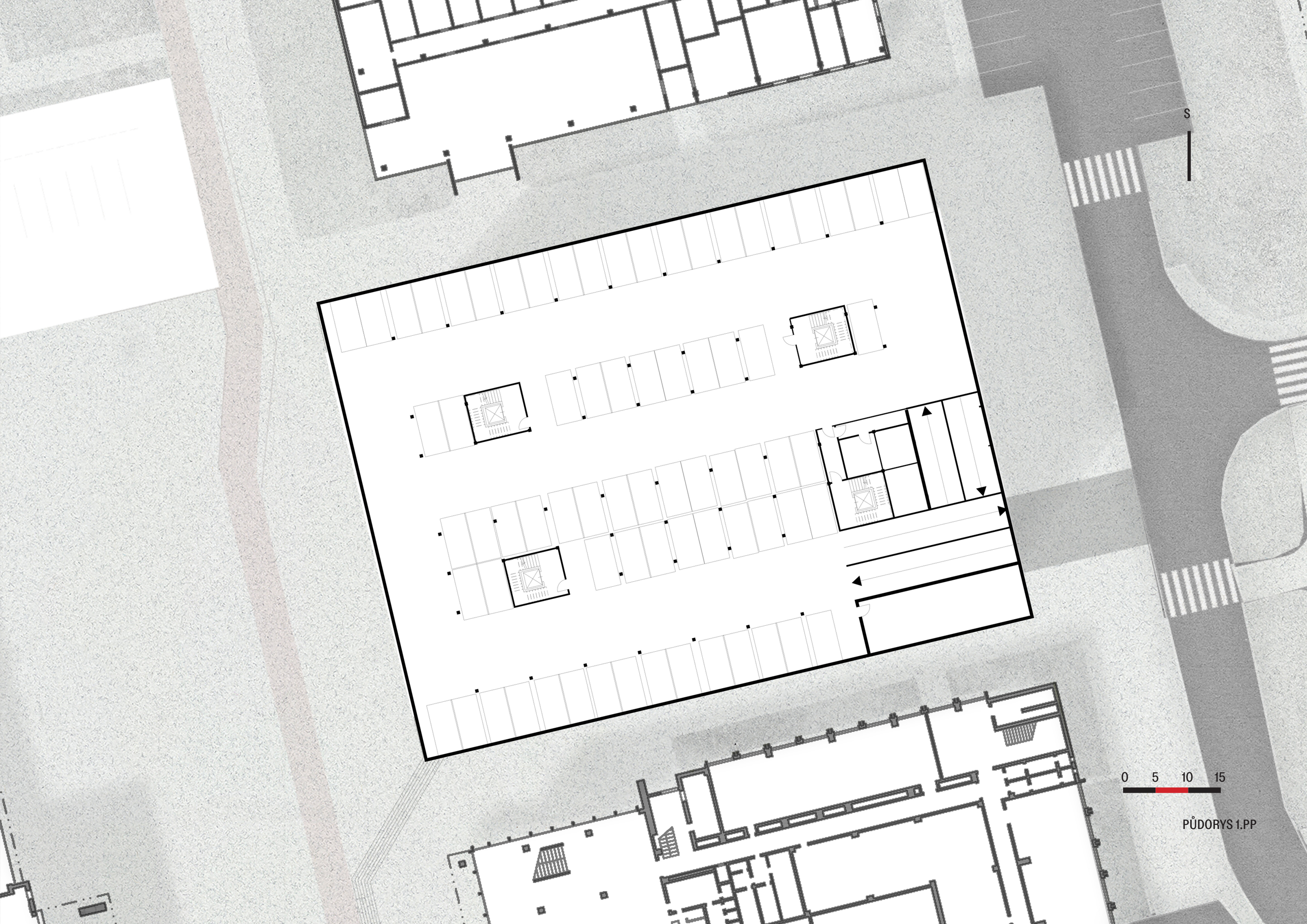

PŮDORYS 1.PP

MIMO DOPRAVNÍ OBSLUHU
2SL 0132
POZOR